

לסלובניה עם מוטקה

5.7.2022 – 28.6

בהדרכת עוזי טאובר

נפגשנו בנתב"ג וטסנו לליובליאנה שבסלובניה, לאחר הנחיתה פנינו למלון.

עם בוקר יצאנו מזרחה, אל מחוזות היין הרחבים של סלובניה. בדרכנו שוחחנו מעט על הארץ הירוקה והמיוחדת הזאת. חילקנו אותה לחמישה אזורים גאוגרפיים, באחד מהם, השפלה המזרחית, טיילנו היום.

הרחבנו דיבור על סלובניה, ארץ הזהב הירוק, העשירה בגידולי פישות.

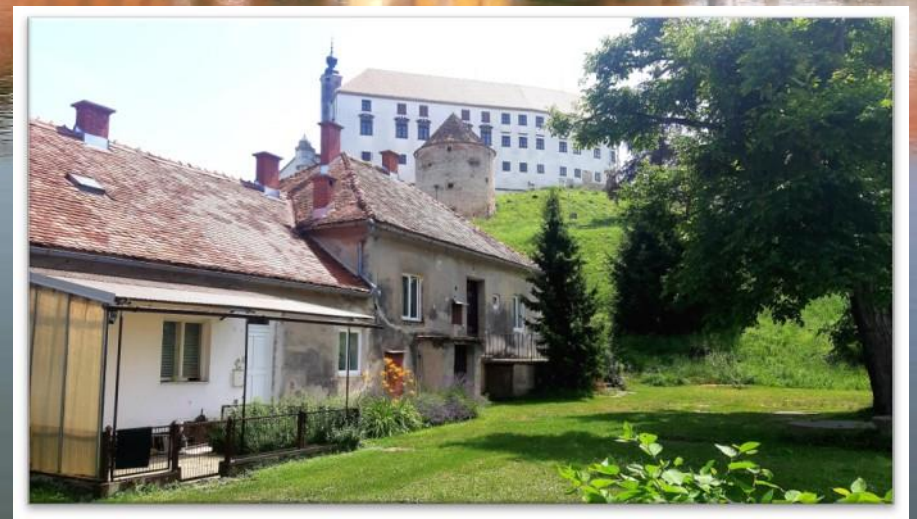

הגענו לבירת חבל היין, מריבור, העיר השנייה בגדלה בסלובניה. 150,000 תושביה נהנים מאווירת ימי ביניים תמידית השוררת ברובעים העתיקים. התחלנו במסלול ליד כנסיית ס. ניקולאס הקתולית, הצצנו על "קוג'אק", אנדרטה לזכר הפרטיזנים הסלובנים שלחמו עם טיטו נגד הנאצים, חלפנו על פני מצודת העיר, המשמשת כיום כמוזיאון העיר והמשכנו לאורך הסמטאות היפות בואכה ככר העירייה. התרשמנו מבית העירייה מן המאה ה-15 ומעמוד הדבר המיתמר במרכז הכיכר, וכמובן משלל מבני מידות של אצילים מקומיים שחיו כאן בעבר. זכינו במופע יפה של להקות לטיניות המתארחות בעיר.

דרך סמטה צרה במיוחד ירדנו את נהר הדראבה, לאורכו מסעדות ופאבים. ראינו את שיח הגפן העתיק ביותר באירופה - מעל 400 שנה גילו, ופנינו לאורך הנהר אל מבנה בית הכנסת העתיק שנעזב ממתפלליו היהודים ב-1511, עת גורשו ממריבור, בה שגשה הקהילה היהודית מאז המאה ה-12. עלינו חזרה לאחר הפסקה קלה לעבר ככר העיר בה בילינו זמן חופשי.

מכאן, לפטוי אף היא עיר יין קטנה, בת 33,000 תושבים. טיפסנו במרץ אל טירת העיר בה ביקרנו והתרשמנו מנוף מרהיב, כמו גם מאוספים מרשימים של כלי נשק עתיקים וכלי מוסיקה. מן המצודה ירדנו אל העיר עצמה, ראינו את הרחוב הראשי, את מגדל העיר, את כנסיית ס. ג'ון ואת עמוד אורפאוס - אל המוסיקה הרומי. תשושים ורצוצים חצינו את הנהר, נפעמים למראה קו הנוף של פטוי, ועשינו דרכנו חזרה למלון.

הבוקר פנינו מערבה, במזג אוויר משופר יותר. ככל שהמשכנו מערבה החל הנוף להשתנות. חצינו את רכס האלפים הדינריים, את חבל קארסט ואת שיפולי ההרים בואכה רצועת החוף הקצרה של סלובניה. ולא רק הנוף אלא גם חברת הצומח השתנתה לנגד עינינו, לצומח ים תיכוני. ראינו עצי אורן, עצי זית ותאנה ועוד.

התחלנו בביקור בקופר, עיר בת 25,000 תושבים המשמשת כנמל ראשי של המדינה. העיר נולדה מתוך אי, עוד מימי יוון הקדומים שהקימו כאן נקודת מסחר ימית. אחריה באו כל החבר'ה. לאורך מאות שנים נשלטה קופר ע"י וונציה שהותירה בעיר את רישומה. הלכנו בסמטאות העיר והגענו אל ככר טיטו, בה פגשנו את ארמון השליט (הפרטואר), את ארמון הלוג'ה ואת קתדראלת העיר. הקמפנילה שלה זהה בצורתו לאחיו בוונציה. ירדנו דרך סמטאות העיר אל רחבת המרינה, נטלנו לעצמנו מעט זמן חופשי לקפה ולהתמוגגות נוכח המראות היפים.

המשכנו דרומה. בדרכנו יכולנו לצפות למרחק אל טריאסטה, עיר הנמל
האיטלקית הסמוכה, שבעבר קופר הייתה חלק ממנה. צפינו על עיירת החוף
המקסימה איזולה.

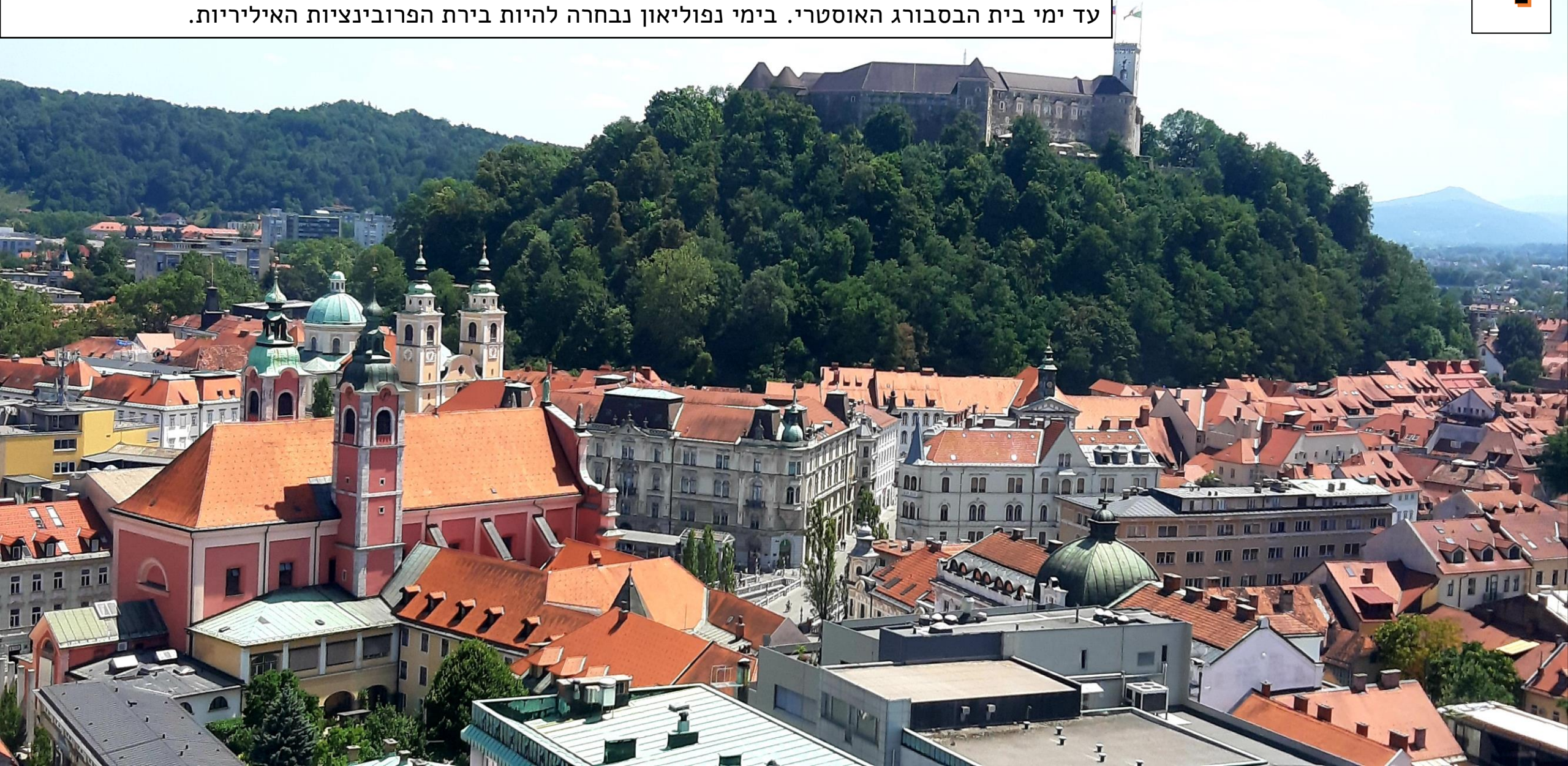

המשכנו אל פנינת הכתר הימית, פיראן. חלקכם עלו איתי אל פסגת העיירה בת 10,000 התושבים, אל הכנסייה העליונה, וזכו לנוף מדהים. ניצלנו את הזמן לשיטוט בין הסמטאות העתיקות ואפילו נותר לנו זמן לארוחת צהריים איטלקית מהנה. עוד נספר כי פיראן התפתחה כנקודה בה הבעירו לפידי אש כדי לאותת לאוניות יווניות ורומיות את דרכן לנמל קופר. בלב הכר מיתמר פסלו של הענר איטלקי הנודע ג'וספה טרטיני.

המשכנו לעיירת הנופש האולטימטיבית בחוף הסלובני, פורטורטז'.
קצת שיטוט, קצת אבטיח וגלידה, הבנו את הרעיון ונסענו למלון.

הבוקר יצאנו להכיר את עיר הבירה של סלובניה, ליובליאנה האהובה, המונה 350,000 תושבים. הייתה בעבר מרכז היסטורי ודוגמא לבנייה ולניהול תקין של הממסד הרומי, אז נקראה יוליה אמונה. לאחר נפילת הרומים הגיעו הסלאבים והקימו את המצודה האדירה החולשת על הנהר. העיר החליפה ידיים מספר פעמים עד ימי בית הבסבורג האוסטרי. בימי נפוליאון נבחרה להיות בירת הפרובינציות האיליריות.

גורד השחקים – הוקם ב- 1930, הנקודה
הגבוהה ביותר עם תצפית יפה על העיר

בניין האופרה

המשכנו לעיירה הקטנה, העתיקה ביותר בסלובניה, שקופיה לוקה. פגשנו בגשר ציורי בינאימי, בסיפורים על בישוף שנפל מן הגשר, ברחוב ציורי מקסים עם שרידי תמשיחים על הקירות, בעמוד דבר ובמצודה. והעיקר, נהנינו מגלידה לקינוח.

הבוקר הזה היה מקסים במיוחד. מזג האויר הצטנן מעט והבטיח מראות נהדרים. שמנו פעמינו לעבר אזור הקרוי הגבעות שלמרגלות האלפים היוליאניים. אזור זה הוא פינת החן העיקרית והמפורסמת בסלובניה. הוא עשיר בגבעות מוריקות, במראות לעבר האלפים מחודדי הפסגות, עשיר במים, אגמים, נהרות ומפלים, וכמובן, כפרים ציוריים לכל אורך הדרך.

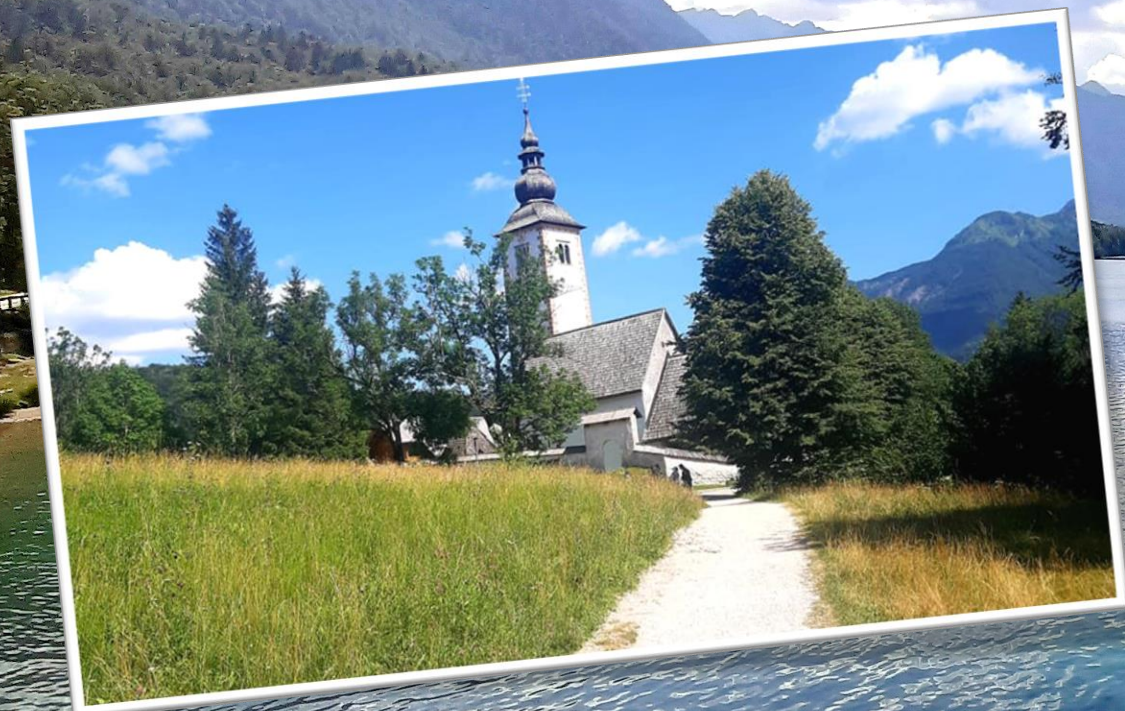

הצלחנו להגיע לנקודת ההתחלה של קניון וינטגאר השוצף, מה שחסך לנו שעתיים של קריעת תחת, וצעדנו לאורכו נדהמים מן המפלים, מצחות המים, מן הקירות הזקופים ומן הצמחייה העשירה שלאורכו. היה זה מסלול מאתגר עבור חלקנו אך כולנו עמדנו בו בכבוד.

המשכנו אל העיירה בלד שהיא לב העניינים באזור. טעמנו מן הקרמשניט
המפורסם, בינינו...לא משהו.
צעדנו מעט לאורך גדת האגם והתרשמנו מן המראות היפים שלחופיו.

משם המשכנו אל אגם נוסף, אגם בוהין. נסיעתנו הובילה אותנו לאורך נהר סבה-בוהינקה, היוצא מן האגם וזורם לליבה של סלובניה. סיבוב קצר, התרשמות (היה חם), מילה או שתיים על רכס הטריגלב הנישא המהווה את סמלה של סלובניה, וחזרה לבלד.

קינחנו בעליה לטירת בלד מן המאה ה-9, העתיקה
בטירות סלובניה. התצפית מראש השירה לעבר האגם
והמרחב כולו יהיו לזיכרון שילווח אותנו עוד הרבה זמן.

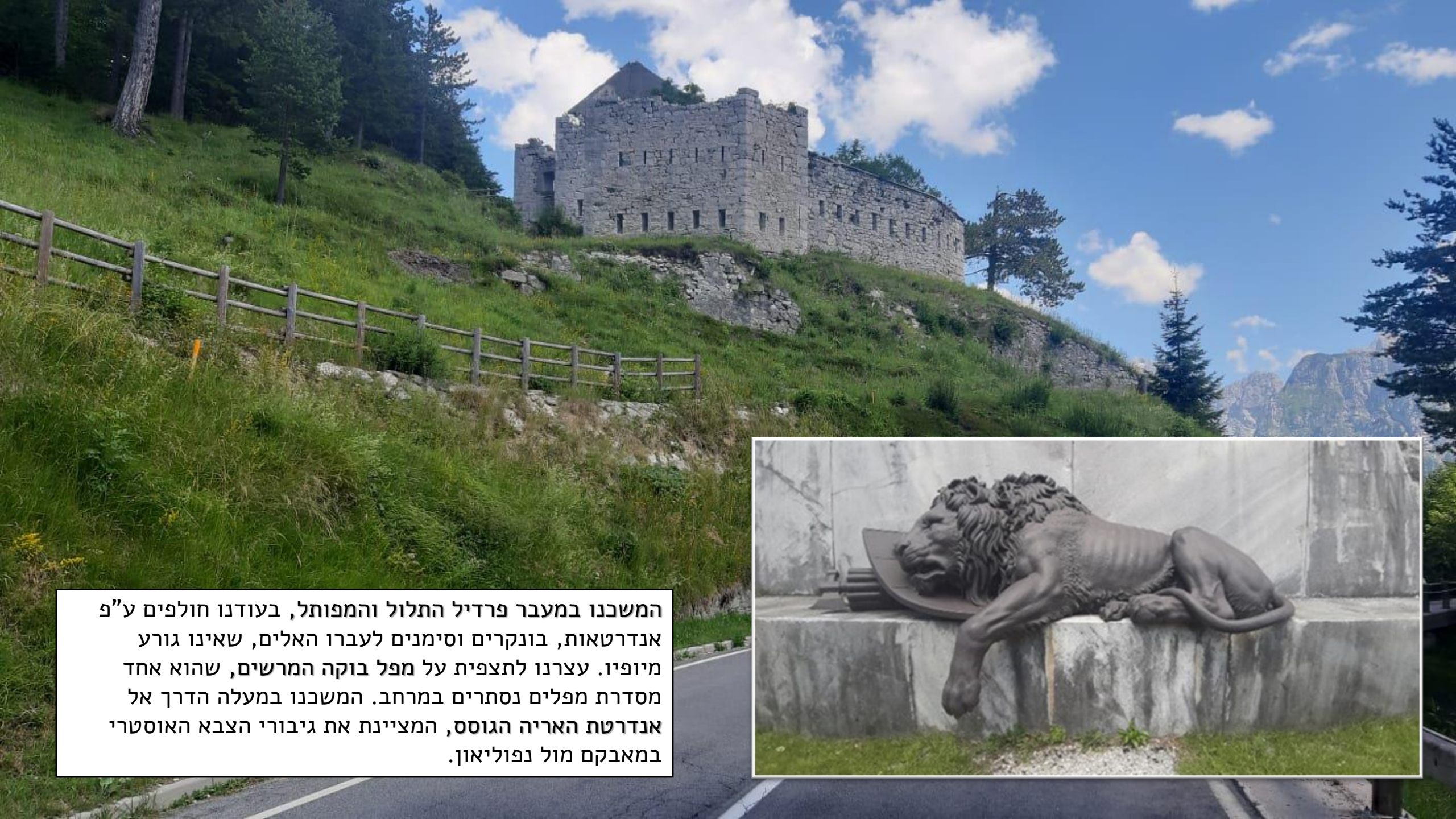

27-22
עוזי קינן

בבוקר זה שמנו פעמינו אל גבולה המערבי של שמורת טריגלב. התחלנו בנסיעה מערבה, וכעבור זמן מה עזבנו את האוטוסטרדה הראשית ופנינו צפונה. מרגע זה ואילך, לא הרפו מאיתנו הנופים המהממים של הדרך הצרה והכפרית לאורכה נסענו. עצרנו לראשונה באידריה, עיר בת 30,000 תושבים אשר בעבר כרו בסביבתה כמויות גדולות של מתכת הכסף. המשכנו לאורך הנתיב צפונה, חולפים בלב יערות של ליבנה, אשוחית צפצפה ועוד, עד הגיענו אל עמק סוצ'ה הרחב.

סיפרנו מעט על החזית הלבנה במלה"ע ה-1, אזור קרבות אלימים שהתנהלו בין האיטלקים לאוסטרו-הונגרים, ואף ביקרנו במוזיאון המלחמה בקובריד. העיירה, שנקראה באיטלקית קפורטו, הייתה הבסיס ל-12 קרבות עזים וחסרי תוחלת (הקרבות על איסונזו, שמו האיטלקי של הנהר) במהלכם קיפחו חייהם קרוב למיליון איש משני הצבאות. תארנו את חיי החיילים בשוחות, במחילות הקרח ובמדרונות השלג התלולים. המוזיאון וכן הסרטון המעולה שצפינו בו, העניקו מימד נוסף לתיאורים ששמענו.

המשכנו במעבר פרדיל התלול והמפותל, בעודנו חולפים ע"פ אנדרטאות, בונקרים וסימנים לעברו האלים, שאינו גורע מיופיו. עצרנו לתצפית על מפל בוקה המרשים, שהוא אחד מסדרת מפלים נסתרים במרחב. המשכנו במעלה הדרך אל אנדרטת האריה הגוסס, המציינת את גיבורי הצבא האוסטרי במאבקם מול נפוליאון.

מכאן, ועם המון סבלנות ופקקים הגענו לאיטליה ולאגם פרדיל העמוס בנופשים ובמטיילים. מחלנו על כבודנו הפגוע והמשכנו אל עיירת הגבול האיטלקית טארוויזיו, בה יכולנו להתפנק במבחר מוצרי עור ועוד. מכאן, בחזרה לסלובניה עם עצירה נוספת בעיירת הסקי והנופש קרנסקה גורה. למעשה, לראשונה בטיול זה סבבנו בתוך כפר או יישוב כפרי, שאף כי הפך למרכז תיירות עשיר ומפורסם בזכות עצמו, השכילו תושביו לשמר את אופיו המסורתי.

את היום הזה הקדשנו לחלקה הדרומי של אוסטריה, קרינתיה. התחלנו בנסיעה צפונה וחצינו את רכס הרי קרוואנקה, שהם הגבול הטבעי בין אוסטריה לסלובניה. התחלנו בטיפוס תלול לאורך מעבר ההרים, מעבר לייבל. יערות ותהומות נחשפו בכל פיתול דרך. עצרנו ליד אנדרטה המנציחה את קרבנות מחנה הריכוז הסמוך, מטהאוזן, והתרגשנו לפגוש שם זוג גרמנים המניחים זר קטן לזכר הנספים. היה זה מפגש מרגש ושיחה מרתקת עם גרמנים שואפי שלום.

המשכנו לאוסטריה וסיפרנו מעט את תולדותיה, וכן סיפורים
הבסבורגיים, הזכרנו את הקיסרות הרומית-גרמנית וקיסרות
אוסטרו-הונגריה, וכל מה שנותר מכל העוצמה. הגענו לעיר
הבירה של קרינתיה, קלאגנפורט. העיר, המונה 85,000
תושבים, בנוייה לתלפיות לא הרחק מאגם וורת'זה.

עברנו בכיכרותיה, ראינו את בניין הפרלמנט של קרינתיה, את בית
העיריה, את מזרקת הדרקון ואת פסלה של מריה תרזה. המשכנו בין
הסמטאות והתרשמנו מן המבנים הישנים המדיפים ניחוח בית הבסבורג.

לאחר זמן חופשי, המשכנו לאורך גדת האגם הדרומית, חולפים ע"פ וילות נאות, פינות רחצה ונופש, המוני רוכבי אופניים ומשייטי סירות. עצרנו בכפר הקטן מריה וורת' וצפינו על מראות האגם המקסימים, ואף ביקרנו בכנסייה הייחודית בראש הגבעה הקטנה.

מכאן המשכנו לוולדן, עיירת נופש מובהקת בת 9000 תושבים. שוטטנו לאורך הטיילת וחלקנו נהנה מארוחת צהריים מאוחרת, או גלידה, או בירה או...מה לא.

את דרכנו חזרה עשינו דרך מעבר ההרים וורצן, החוצה את הגבול עם סלובניה, אף הוא אפוף יערות ותהומות ומראות בלתי רגילים. פנינו חזרה לאיטליה... ופגשנו באגם הנמצא בתהליכי שיפוץ. זה לא כל כך נעים לראות אגם סגור, ובכל זאת, אגם פוזינה היה מרשים והיווה קינוח ירוק ותכול ליום עמוס ומקסים.

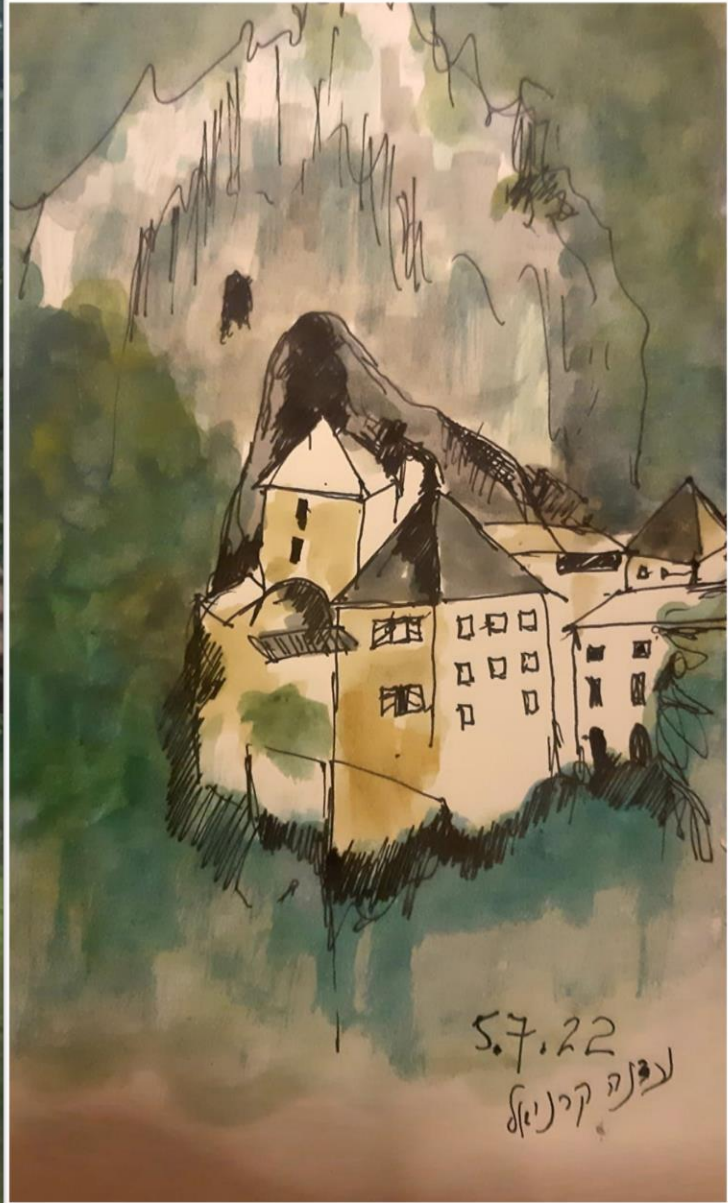
הבוקר נאלצנו להיפרד מרחל שהוכרחה להישאר בבידוד. נאחל לה בריאות טובה ותקופת מעבר קלה ככל האפשר. יצאנו מאוחר מעט לכיוון מערב, אל מחוז קארסט הגבעי והחלול באלפי מערות. ביקרנו במערת פוסטוינה, הגדולה והמתוירת ביותר בסלובניה. אורכה 24 ק"מ, מהם ראינו כארבעה, הן בנסיעה והן בהליכה. התצורות הקארסטיות הנפלאות, מיני עמודים, זקיפים ונטיפים, נטיפי ספגטי הבוקעים מן התקרות וכן וילונות אבן הנפרשים בצידי הקירות הנם הוכחה כי האבן נכנעת לא לזרם החזק, אלא לטיפת המים המתמדת במשך מיליוני שנים..

שמענו מעט הסברים, חצינו את הגשר (שהוקם עי שבויי מלה"ע 1 הרוסיים), ונפעמנו מחדש בכל פעם מאולמות ייחודיים. לקראת סוף הסיור שמענו גם על הדג האנושי, יצור זוחל עיוור החי במערה וניזון ממיני אורגניזמים הנשטפים פנימה עם המים והנהר התת קרקעי. הוא נקרא כך הן בשל צבע עורו הוורדרד והן בעובדה כי הוא יכול לחיות מעל 90 שנה.

תחנתנו הבאה הייתה מערת הטירה, פרדיאמה. על פי מערה
קרסטית אדירה נבנתה טירה מבוצרת שהיה קשה לכבוש אותה.

תחנתנו השלישית, עצירה להתרשמות מקוזולץ אמיתי ואותנטי. אסם ייחודי לסלובניה. בסלובניה הכפר נותר אותנטי ומסורתי גם בבניית בתים חדשים ברוח שימור המבנה האגררי והאדריכלי של הכפר.

היה עונג לפגוש ולהכיר אתכם, ובעיקר להדריך מחדש. כולי תקווה כי הקשר הטוב בינינו יימשך וניפגש גם בטיולים הבאים. הרשו נא לי להודות לכם שבחרתם לנסוע עם מוטקה ועמי, ולאחל לכולכם בריאות טובה, אריכות ימים ושפע טיולים.

שלכם, עוזי טאובר